

РЕШЕНИЕ

№ 3355

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12309** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена адв. П. П., срещу Решение № РД-11-1484/19.11.2021г. издадено от заместник-министъра на икономиката в качеството на ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК), с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството по процедура чрез подбор на проекти BG16RFOP002-2.089.

Жалбоподателят счита оспорения акт за незаконосъобразен и неправилен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че дружеството е представило в срок, а именно на 03.11.2021г. и на 13.11.2021г. първоначално и допълнително изисканите му документи, като се поддържа, че отговаря на критериите за малко предприятие.. Пояснява, че в разяснението, изпратено чрез ИСУН на 13.11. 2021г. , е посочено, че е допусната техническа грешка относно средносписъчния състав на броя работници за 2018 и 2019г., като са представени доказателства за действителния брой работници. Сочи, че за нито една от годините средносписъчния състав на [фирма] не надхвърля 47 служители. Жалбоподателят счита, че ако административният орган е взел предвид представените му документи и ведомости е щял да стигне до правилно решение

относно броя на служителите на дружеството. Моли да бъде отменен отказа на Ръководителя на УО на ОПИК, обективиран в Решение № РД-11-1484/19.11.2021г. В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. П., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки. Претендира разноски по списък.

Ответникът – Ръководителят на УО на ОПИК, чрез процесуален представител юрк. Г., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи са изложени в писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С проектно предложение № BG16RFOP002-2.089-4517 [фирма] е кандидатствало за получаване на финансова подкрепа по процедура № BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“.

След приключила оценка на проектите предложения, с писмо от 04.11.2021г. чрез ИСУН дружеството е уведомено за одобряването на оценителния доклад от ръководителя на УО, като е поканен да представи доказателства, че отговаря на изискванията за бенефициент във връзка с предстоящото сключване на административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Изпратен е и нов образец на декларация, че кандидатът е запознат с Условието за кандидатстване и Условието за изпълнение. Посоченият краен срок за отговор е 15.11.2021г. На 03.11.2021г. дружеството е представило отговор с документи.

На 04.11.2021г. е отправено до кандидата ново искане за разяснения и допълнителни документи, като същите са представени на 13.11. 2021г.

На 19.11. 2021г. заместник-министърът на икономиката И. П., в качеството на ръководител на ОПИК издала Решение № РД-11-1484/19.11.2021г., с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството.

Мотивите, с които на дружеството е отказана помощта, са следните:

В представената Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия /ЗМСП/ кандидатът [фирма] е посочил, че е „малко предприятие“ с последна приключена финансова година 2020г. Отбелязано е, че кандидатът е със статут на „свързано предприятие“.

Според публично оповестените данни и представените от кандидата доказателства, за периода 2018 - 2020 г. акционери в [фирма] са физическите лица М. Г. П. (51%), Р. Г. Т. (32%) и К. Г. П. (17%). Същите като група от физически лица притежават мажоритарно дялове от капитала в трети дружества, както следва: [фирма], ЕИК[ЕИК] - М. Г. П., Р. Г. Т. и К. Г. П. притежават 100% от капитала за периода 2018 - 2020 г.; [фирма], ЕИК[ЕИК] (а за периода 2018 - 2020 г. [фирма]) - М. Г. П. и Р. Г. Т. притежават заедно 90% от капитала. Кандидатът е представил разяснения за основната икономическа дейност на трите дружества [фирма], [фирма] и [фирма] и документи, въз основа на които административният орган е приел, че дружествата са в отношения на свързаност по см. на чл. 4, ал. 8, вр. ал. 5 ЗМСП.

Така, категорията на кандидата в качеството му на свързано предприятие с дружествата [фирма] и И. М" О. е изследвана за следните последователни финансови години - 2020 г., 2019 г. и 2018 г.: за 2020 г. - персонал от 37 лица (по код 1001), годишен оборот 2 271 хил. лв. и стойност на активи 1 448 хил. лв.; за 2019 г. -

персонал от 50 лица (по код 1001), годишен оборот 2 097 хил. лв. и стойност на активи 1 346 хил. лв.; за 2018 г. - персонал от 51 лица (по код 1001), годишен оборот 2 344 хил. лв. и стойност на активи 1 287 хил. лв.

При определяне на категорията на кандидата [фирма] към момента на сключване на договор административният орган е посочил, че следва да бъдат взети предвид данните за две предходни и последователни години, в които предприятието отговаря на изискванията за съответна категория. Според констатациите на административния орган, за 2020 г. кандидатът е с данни за „малко“ предприятие (персонал от 37 лица, годишен оборот 2 271 хил. лв. и стойност на активи 1 448 хил. лв.). За 2019 г. (персонал от 50 лица, годишен оборот 2 097 хил. лв. и стойност на активи 1 346 хил. лв.) данните на кандидата отговарят на изискванията за категория „средно“ предприятие. За 2018 г. (персонал от 51 лица, годишен оборот 2 344 хил. лв. и стойност на активи 1 287 хил. лв.) данните на кандидата отговарят също на изискванията за категория „средно“ предприятие, установена в чл. 3, ал. 1 от ЗМСП.

Административният орган е приел, че за две последователни предходни финансови години - 2019 г. и 2018 г. кандидатът [фирма], който е със статут на свързано предприятие с [фирма] и И. М" О., отговаря на категория „средно предприятие“.

Предвид посоченото, ръководителят на УО е приел, че кандидатът [фирма] не отговаря на изискването за бенефициент, посочено в подточка 3) на т. 11.1. „Критерии за допустимост на кандидатите“ от Условието за кандидатстване по процедурата, а именно: „Допустими по настоящата процедура за подбор на проекти са само кандидати, които отговарят на изискванията за малко предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36)“.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена съдебно-икономическа експертиза със задача да изследва какъв е средносписъчния състав на служителите на [фирма] за 2018 и 2019г. и какъв е общият брой средносписъчен състав на дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] за 2018г. и 2019г.

Вещото лице е дало заключение, че средносписъчния състав на служителите на [фирма] за 2018 е 37 човека, а за 2019г. – 34 човека. Съответно, общият брой средносписъчен състав на дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] за 2018г. е 46 човека, а за 2019г. – 44 човека.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.38 ЗУСЕСИФ предоставянето на безвъзмездна финансова помощ се отказва с мотивирано решение, издадено от ръководителя на УО. Съгласно чл.9, ал.5 от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Тъй като със Заповед № РД-16-1347/27.09.2021 г. на министъра на икономиката, И. П. – заместник-министър е определена да изпълнява функции на ръководител на УО по ОПИК по приоритетни оси 1, 2,3, 4 и 6, съдът приема, че актът е издаден съобразно предоставената компетентност. Спазени са изискванията за форма на акта, както и за излагане на фактическите и правни

основания за издаването му.

Според чл.38, т.3 ЗУСЕСИФ отказва се предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на кандидат, който не отговаря на изискванията за бенефициент или не е представил в срок доказателства за това. В случая административният орган е посочил именно това основание за отказа, като е приел, че жалбоподателят [фирма] не отговаря на изискванията за бенефициент.

В т.11.1 от Условието за кандидатстване допустими за финансиране по процедурата са само кандидати, които отговарят на изискванията за категория малко предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

Съгласно т.27.1 – I, б. „а“ от Условието за кандидатстване, при одобрен оценителен доклад за документална проверка на декларираната категория предприятие ще бъде изисквано от одобрените кандидати да представят Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП (Приложение 10) и Справка за обобщените параметри на предприятията. Съгласно указанията, справките следва да бъдат изготвени въз основа на данните на предприятието за 2018г., 2019г. и 2020. В случай че данните за последните две приключени финансови години не потвърждават статуса на малко предприятие, се вземат предвид тези за предходните две последователни финансови години, в които предприятието запазва своите параметри по член 3 от ЗМСП без промяна. Също така е предвидено, че се изисква отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд на кандидата, а ако има свързаност на предприятия - за съответните години Отчет за приходите и разходите, Счетоводен баланс и Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд във формат, идентичен на този, в който са подадени към НСИ за всички свързани предприятия. С бележка „ВАЖНО“ е отбелязано, че УО може да извършва и други служебни проверки относно верността на данните, включително чрез запитвания до НАП.

Основният спорен по делото въпрос е дали жалбоподателят е малко предприятие по смисъла на ЗМСП.

Съгласно чл.3, ал.2 малки предприятия са тези, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 50 души, и годишен оборот, който не превишава 19 500 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 19 500 000 лв. Чл.4 изисква при изчисляване на данните по чл. 3 да се взема предвид дали предприятието е независимо, дали е предприятие партньор по смисъла на ал. 3, или е свързано предприятие по смисъла на ал. 5. Дефиницията на свързано предприятие се съдържа в чл.4, ал.5 ЗМСП.

В случая не е спорно между страните, че дружеството отговаря на критериите за малко предприятие по отношение на годишния оборот и активите. Не е спорно и че е налице свързаност на дружеството – кандидат по процедурата с други две дружества - [фирма] и [фирма]. Въпросът е дали жалбоподателят отговаря на критериите за максимален брой на средносписъчния състав персонала. С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че спорното условие за категоризиране на [фирма] като малко предприятие по смисъла на ЗМСП е изпълнено.

Според приетата по делото, неоспорена от страните СИЕ, средносписъчният състав на служителите на [фирма] за 2018г. е 37 човека, а за 2019г. – 34 човека, съответно при съществуващата свързаност на трите дружества – 46, респективно 44 човека за същите

години. Вещото лице е изградило заключението си въз основа на представените справки от НАП за данните, декларирани с декларация обр.№ 1/обр. № 5 от [фирма] за всички периоди на 2018 и 2019г., респективно на ведомостите за заплати и справки от НАП за данните, декларирани с декларация обр.№ 1/обр. № 5 от [фирма] и [фирма]. Подробно е обосновано и по какъв начин експертът е достигнал до посочения резултат относно средносписъчния състав на трите дружества – поотделно и обобщено. Заключението на вещото лице е подробно, логично, обективно и обосновано, поради което съдът го кредитира изцяло и тъй като се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за доказано, че средносписъчният състав на служителите на [фирма] е такъв, какъвто е установила експертизата. При това положение, видно е, че и при отчитането на съществуващата свързаност, критериите по чл.3, ал.2 ЗМСП са изпълнени /6 човека за 2018г. и 44 за 2019г. при максимално допустим брой от 50 човека/. Всъщност, резултатите от експертизата потвърждават твърденията на дружеството в разясненията, дадени от него в хода на административното производство, а именно, че е допусната грешка в справките за НСИ. В подкрепа на твърдението си, съобразно указаната му възможност, към разясненията още тогава дружеството е приложило ведомости, справки и документи, които обаче административният орган напълно е игнорирал. Ръководителят на УО е допуснал нарушение на изискването на чл.35 АПК и на принципа на истинност, което компрометира изводите му, тъй като ако беше анализирал представените доказателства и беше обсъдил възраженията на дружеството, би могъл обосновано да стигне до различни фактически установявания, съответно до друго решение относно допустимостта на кандидата и предоставянето на безвъзмездната помощ. В случая, категорично се установява, че жалбоподателят е допустим кандидат по т.11.1 от Условията за кандидатстване, тъй като отговаря на изискванията за категория малко предприятие съгласно ЗМСП, следователно не е налице соченото от административния орган основание по чл. 38, т.3 ЗУСЕСИФ, за да му бъде отказана безвъзмездната финансова помощ.

В обобщение, оспореното решение, с която е отказано отпускането на безвъзмездна финансова помощ на [фирма], е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на спора следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото /за държавна такса, вещо лице и адвокатско възнаграждение/. Ответникът е направил възражение на прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно, като съобразно фактическата и правна сложност на делото счита за справедливо да бъдат намалени претендираните разноски за адвокат до 800лв, още повече, че неблагоприятния резултат от административното производство до известна се дължи на поведението на жалбоподателя поради погрешно посочените от него данни.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Решение № РД-11-1484/19.11.2021г., издадено от заместник-министъра на икономиката в качеството на ръководител на Управляващия

орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството по процедура чрез подбор на проекти BG16RFOP002-2.089.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на Управляващия орган на ОПИК за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 1688 (хиляда шестстотин осемдесет и осем) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: